

befarne Matroser, end der hidtil har været fordret for Kongeriget og som endnu fordres for Hertugdømmerne. Jeg sigter endvidere til, at medens der i de fra den lovgivende Magt for Fællesanliggender udgaaede Udskrivningslove skal udskrives den til Søhæren fornødne Styrke, finder her aldeles ingen Udskrivning Sted, men en slet og ret Indkaldelse.

Efter disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at anstille Undersøgelse om flere andre Bestemmelser, som i det foreliggende Lovudkast ere nye, og prøve, om og hvorvidt de ogsaa kunne anses for gode. Nyt er det for det Første, at § 3 i Loven af 12te Februar 1849 om almindelig Værnepligt er hævet; den Paragraph nemlig, som handler om de paa Bornholm fødte Mandspersoner, der tage Ophold her, og som viser, hvorvidt de her ere værnepligtige. At denne Paragraph er udeladt, finder jeg ikke hensigtsmæssigt, og at Bornholmerne heller ikke ere tilfredse hermed, seer man da af den Protest, som er nedlagt af de 3000 Indvaanere. Ny er fremdeles den Bestemmelse, at fast ansatte Skolelærere ikke længere ere fritagne for militair Tjeneste. Hvorvidt Skolelærere embederne ligesuldt i Fremtiden kunne blive befatte, kan jeg ikke have nogen bestemt Mening om. Det forekommer mig imidlertid, at man efter de Debatter, som angaaende dette Spørgsmaal fandt Sted paa den grundlovgivende Forsamling, først burde have indhentet Erklæring fra den høitagtede Kultusminister. Ny er fremdeles den Bestemmelse, at alle Værnepligtige, der have erhvervet idetmindste Halvbefarenheds Grad og derhos søge deres Livserhverv ved Søfart, betragtes, om de endogsaa ikke have opnaaet Udskrivningsalderen og uden foregaaende Sessionsbehandling, som om de havde valgt at afstjene deres Værnepligt ved Søværnet.

Denne Bestemmelse kan jeg ikke andet end finde rigtig; men naar det endvidere hedder, at sibstnævnte Mandskab optages uden Hensyn til dets Alder i en Svurulle, og anses som hjemforlovet med Ret til at søge sit Erhverv hvorfomhelst o. s. v., saa finder jeg denne Bestemmelse aldeles urigtig. En Dreng paa

14 til 15 Aar kan gjerne have faret saa længe tilføjes, at han efter § 45 skulde være Halvbefaren; men hvis man indsendte en saadan Halvbefaren til Marinen, da veed jeg af Erfaring, at han snart vilde blive degraderet og nedsat til blot at være Søvant. Det forekommer mig ogsaa at være en Selvfølge, naar det hedder, at „alle Saadanne anses som hjemforlovede,“ at dette dog ikke kan gjælde om den store Deel, som altid er inde til Tjeneste, thi Saadanne kunne dog ikke anses som hjemforlovede. Ny er endvidere den Bestemmelse i § 9, at her efter paa Sessjonen ikkun finder Behandling til Udskrivning Sted, men at derimod selve Udskrivningen finder Sted i Justitsministeriet efter §§ 19, 20 og 21; at Justitsministeren altsaa er den egentlige Udskrivningschef. Jeg vil nu ikke tale om, at alle de ældre Forordninger, f. Ex. Frdn. 20de Juni 1788 § 21, 8de Januar 1802 § 23, Værnepligtsloven §§ 13 og 41, Værnepligtslovene for Hertugdømmerne 11te Januar 1854 § 11 og af 16de Marts 1854 § 9, alle forudsætte, at Udskrivningen finder Sted paa Sessjonen, ligesom ogsaa Sessjonen, naar Forretningen er sluttet, udsteder Lodtrækningslister, hvorpaa først anføres de forlovs Udskrævede og derpaa de ifølge Lodtrækning Udskrævede. Men hvorledes en saadan Bestemmelse kan bringes i Harmoni med de fra den lovgivende Magt for Fællesmonarchiet udgaaede Udskrivningslove, forstaaer jeg ikke. Det hedder i § 1 af Loven af 22de Novbr. 1859: „Om Udskrivning til Landkrigstjenesten 1861—62: „At det tjenstdygtige Mandskab, som i Henhold til vedkommende Værnepligtslove staaer for Udskrivning ved Landsessionerne for Aarene 1861—62“ . . . og senere: „De paa Landsessionerne for 1861 Udskrævede — — — saavel som de paa Landsessionerne 1862 Udskrævede“, og i § 2 hedder det: „af de ikke aldeles Ujænsdygtige udskrives ved Landsessionerne — — —.“ Men her udskrives de ikke ved Sessjonen, efter §§ 18 og 19 udskrives de i Justitsministeriet. Noget Nyt er det endvidere, at Enhver med en Søfartsbog forsynet Værnepligtig er berettiget til at møde paa Sessjonen udenfor det Sted, hvor han staaer i Rullen. Naar man veed, hvor let det er at faae en Søfartsbog, er der ingen Tvivl om, at naar den Værne-